

opusdei.org

La fe als 20: "Voler saber més"

Christina viu a Chicago i és artista: treballa amb ceràmica. En aquest vídeo explica com els dubtes li han servit per formar-se i conèixer millor la fe catòlica. "Els dubtes són un bon senyal", diu. Segon vídeo de testimonis de gent jove sobre l'any de la fe.

05/11/2012

"La fe no em porta a viure una vida diferent de la d'altres persones, però

dóna a totes les meves accions una vibració més".

"Quan treballo amb l'argila -doncs sóc artista i faig ceràmica-, no importa quant hagi après d'aquest art, sempre hi ha tècniques noves que puc aprendre d'altra gent que sap més sobre aquest art, que té més experiència amb l'argila, o coneix maneres diferents de modelar. Parlar amb ells m'enriqueix com a artista".

"Amb la fe, passa el mateix. Vull aprendre més coses sobre Déu i augmentar la meva fe, perquè amb l'edat augmenten els dubtes. Com a éssers humans, és normal ser curiosos, fer-se preguntes, per això, tenir dubtes és senyal que es busca sincerament Déu. Perquè aquests dubtes ens empenyen, ens acosten a la Veritat, perquè volem saber més".

"Jo tinc dubtes. El dubte més gran es va originar quan vaig començar

l'acadèmia. En viure en una residència, vaig poder conèixer molta gent nova, molta, molta gent, i em vaig deprimir una mica, perquè percebia que en aquell ambient faltava alguna cosa, i que entre els meus amics, en aquell grup nou d'amics, cap semblava considerar Déu com una persona important. Vaig pensar que alguns podrien veure en mi a aquesta persona".

"Aquesta època va ser molt important en la meua vida, perquè em vaig adonar que Déu sí era important per a mi, que necessitava Déu per "anar surant". Des d'aquell moment, vaig decidir començar a llegir un llibre espiritual només uns minuts cada dia, perquè estava molt atrafegada amb les classes i la feina. A poc a poc, aquests llibres em van animar a voler saber més coses, perquè seguia tenint dubtes, i necessitava parlar amb persones que tinguessin millors preguntes i respostes".

"Quan ets petita, amb sis o set anys, tan sols cal saber més que quant són dos més dos, o quant és dividir sis entre tres. Però a mesura que un creix, les coses es compliquen i necessites una base més sòlida per resoldre els problemes. I així com a l'acadèmia cadascun tria un àrea d'especialitat i troba mestres que han dedicat a això tota la seva vida, també cal anar a l'església, parlar amb un sacerdot, i fer-li les preguntes necessàries".

"Conec moltes parròquies que organitzen grups d'estudi de la Bíblia, grups de joves... Jo tinc un grup en el qual he pogut desenvolupar la meva fe, on he trobat gent que, de manera molt natural, estan com jo interessades en aprofundir en les seves creences. I això ha suposat un gran suport en la meva vida".

“¡Que n’és de bonica, la nostra Fe Catòlica! -Dóna solució a totes les nostres ansietats, i aquieta l’enteniment i omple el cor d’esperança”.

Sant Josepmaria Escrivà (Camí , 582).

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/la-fe-als-20-
voler-saber-mes/](https://opusdei.org/ca-es/article/la-fe-als-20-voler-saber-mes/) (28/03/2025)